

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/4328.**

Benyújtás dátuma: **2023-06-14 12:28**

Parlex azonosító: **1AZJ5W9T0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Szabó Sándor (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Lantos Lajos Csaba, energiaügyi miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Mikor indítanak átlátható és ütemezett országos csőcsere programot a hazai ivóvízellátás biztonsága érdekében?**"

Tisztelt Miniszter Úr!

A Magyar Országgyűlés 2023. június 12-én tartott plenáris ülésén a hazai víziközművek tarthatatlan helyzetére hívtam fel a figyelmet. Ezt követően Koncz Zsófia, államtitkár asszony felszólalt ugyan, de az elhangzottakat képtelenség válasznak tekinteni. Az államtitkár asszony által elmondottak ugyanis még távolról sem érintették azokat a kérdéseket, melyeket a biztonságos hazai ivóvízellátás érdekében megfogalmaztam. Kérdésemet tehát ismételten benyújtom annak reményében, hogy hátha írásban már szakszerű, minden részletre kiterjedő válasz érkezik Miniszter Úrtól ebben a mindenkit érintő kérdésben.

Számos tanulmány, szakértői vélemény állítja, hogy a hazai ivóvízellátó rendszerek többsége kockázatosnak minősül. A vízvezeték-hálózat 45 százaléka még a kormány által elfogadott stratégia szerint is túl van a műszakilag hasznos élettartamán. A hálózat végletekig elöregedett, a csőrendszer felét a következő 20 évben ki kell cserélni. Ezek élettartamát ugyanis legfeljebb 40-50 évre tervezték, ami kezd lejárni. A Századvég Gazdaságkutató Zrt. már egy 2018-as tanulmányában kimutatta ezeket a problémákat. A helyzet minden bizonnyal csak romlott azóta.

Az ügyben aktív civil szervezetek által kikért adatokból tudjuk, hogy sok településen a hálózati veszteség 60% feletti. Megengedhetetlen ekkora mennyiséget elpazarolni, amikor az ivóvíz egyre inkább felbecsülhetetlen kincsnek számít. A szakemberek egybehangzó véleménye alapján a probléma 2012-ben kezdődött. Kormányzati intézkedések nyomán sokkal kevesebb pénz jutott a vízvezeték-hálózatok karbantartására. Ez vezetett odáig, hogy a csőtörések száma csak emelkedik, egyre több víz folyik el a semmibe, ami veszélyezteti a biztonságos vízellátást.

De ezzel még nem értek véget az ágazatot sújtó kormányzati intézkedések! 2013 óta ugyanis a víziközművet működtető vállalatoknak közműadót kell fizetniük. Ráadásul ezeket az adókat még

emelik is, Budapest esetében például egyetlen törvénymódosítással négy és félszeresére még 2020-ban. Azóta is érthetetlen, hogy miért kell egy vállalatnak egyáltalán közművezeték adót fizetnie azért, mert ivóvizet szolgáltat az embereknek. Ezt az összeget egyértelműen az elöregedett hálózat felújításától veszik el.

A civilek és a szakszervezetek már megfogalmazták javaslataikat a megoldásra. Ezért kérdzem tisztelt Miniszter Urat:

- 1. Mikor indítanak átlátható és ütemezett országos csőcsere programot a hazai ivóvízellátás biztonsága érdekében?**
- 2. Miért adóztatják meg az ivóvízszolgáltatást? De ha már mégis, akkor miért nem a vízvezetékek felújítására költik ezt a pénzt?**
- 3. Miért nem csökkentik a vízszolgáltatást terhelő 27 százalékos áfát? Az így felszabaduló forrást szintén a felújításokra lehetne fordítani.**
- 4. Mi indokolja, hogy a támogatásra nem szoruló, nagy vízfogyasztású, profitot termelő társaságok (wellness hotelek, erőművek, akkumulátorgyárak) se fizessék ki a víz kitermelésének és eljuttatásának költségét?**

Várom válaszát!